

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะกลับมาเยือกเย็น และกลิ่นเหม็นของกิเลสจะถูกล้างออกไป ลูกจะกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง และลูกจะกลายเป็นดอกไม้
- คำถาม:** พรสองประการใดที่ปัฟดาตาได้ให้แก่ลูกทุกคน วิธีที่จะนำพรเหล่านั้นไปปฏิบัติคืออะไร?
- คำตอบ:** บาบ่าให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูกทุกคน บาบ่าพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องฝึกฝนที่จะอยู่ในความเงียบสงบ หากใครบางคนพูดถึงสิ่งที่ยุ่งเหยิงอย่าได้ตอบกลับไป ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบ อย่าได้ซุบซิบนินทา หรือพูดถึงใครที่ไร้ประโยชน์ อย่าให้ความทุกข์แก่ใคร ใส่ลูกปิดของความเงียบสงบไว้ในปากของลูก และลูกจะสามารถนำพรทั้งสองนี้ไปปฏิบัติได้

โอมชานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน บางครั้งอยู่เบื้องหน้าบาบ่า และบางครั้งพวกเขาก็ไปอยู่ห่างไกล ผู้ที่จดจำบาบ่าคือผู้ที่อยู่เบื้องหน้าท่าน เพราะทุกสิ่งถูกล้อมรวมอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลื่อมมองเพียงแวบเดียว สายตาของดวงวิญญาณก็ถูกดึงดูดเข้าไปหาพระเจ้า ดวงวิญญาณไม่ชอบสิ่งอื่นใด ด้วยการจดจำท่านบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นลูกควรที่จะระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับตนเอง เมื่อลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง มายาก็เข้าใจว่าโยคะของลูกนั้นได้ขาดลงแล้ว และดังนั้นเธอจึงดึงลูกเข้าไปหาตัวเธอเอง เธอทำให้ลูกกระทำการที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยการทำเช่นนั้นดวงวิญญาณก็ประณามพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลงว่า บาบ่าเพียงท่านเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่เป็นของฉัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ จดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่กำลังทำงาน นี่คือจดหมายปลายทางสูงสุด ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้เป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นแล้วผู้ที่ทำกรรมที่ไม่ดีก็จะเป็นเหตุของการประณาม ยกตัวอย่างเช่นหากใครบางคนโกรธและลูกเริ่มที่จะทะเลาะเบาะแว้งกันเอง แล้วนั่นก็เป็นการประณามเช่นกัน ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งในสิ่งนี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อ ไม่ใช่ว่าจะมีใครกลับมาสมบุรณ์พร้อม ไม่เลย ลูกควรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการเข้าไปสู่สำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำกรรมที่ผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ในความเป็นจริงสิ่งนี้เป็นเหตุของการประณามพ่อ พ่อพูดว่า ผู้ที่เป็นเหตุของการประณามสัตุกูไม่สามารถไปถึงจดหมายปลายทางของการกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ได้ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมาเยือกเย็นอย่างมาก สิ่งต่างๆ ของกิเลสทั้งห้าจะถูกล้างออกไปจากลูก และลูกจะได้รับพลังเป็นอย่างมากจากพ่อ ลูกต้องทำงานของลูก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้พูดว่าลูกไม่ควรทำอะไร ที่นั่นการกระทำของลูกจะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง การกระทำที่ทำในยุคเหล็กเป็นการกระทำที่เป็นบาป เวลานั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียนในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนที่นั่น ลูกจะนำคำสอนที่ลูกได้รับที่นั่นไปกับลูก พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า การสนใจสิ่งภายนอกนั้นไม่ดี จงกลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง! เวลาจะมาถึงเมื่อลูกๆ กลับมาสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ลูกก็มาเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้จดจำผู้ใดหลังจากที่ทารกออกมาจากครรภ์เท่านั้นที่เขาเข้าใจว่านั่นคือพ่อและแม่ของเขา นั่นคือคนนั้นคนนั้น ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องกลับไปในทำนองเดียวกัน เราเป็นของพ่อผู้เดียว สติปัญญาของลูกไม่ควรจดจำใครนอกจากพ่อ แม้ว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถจะพึงพารา่างกายของลูกได้ จงเพียรพยายามต่อไปที่จะรักษาความสงบในบ้านของลูกและไม่มีความขัดแย้งใดๆ ไม่เช่นนั้นแล้วทุกคนก็จะพูดว่า มีความไม่สงบอย่างมากในผู้นั้น ลูกๆ ต้องอยู่ในความเงียบสงบอย่างแท้จริง ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสงบของลูก เวลานั้นลูกกำลังมีชีวิตอยู่ท่ามกลางหนาม ลูกไม่ได้อยู่ในสวนดอกไม้ ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ ในขณะที่อยู่ท่ามกลางหนาม ตัวลูกเองต้องไม่กลายเป็นหนาม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากเท่านั้น จงอยู่ในความเงียบเมื่อใครก็ตามพูดเรื่องราวที่ยุ่งเหยิงกับลูก ดวงวิญญาณมีความสุข ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลับไปยังบ้านนั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบเช่นกัน การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมาก พ่อได้ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกว่า ลูกต้องไม่พูดถึงสิ่งต่างๆ เช่นนั้น ลูกประณามชื่อเสียงของพ่อด้วยสิ่งนั้น ไม่มีการดูหมิ่นหรือการทาบบาปใดๆ ในการความเงียบ ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ลูกเองจะต้องไม่อยู่อย่างไม่สงบหรือทำให้คนอื่นไม่มีความสุข หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ดวงวิญญาณนั้นก็จะไม่พอใจ มีผู้คนมากมายที่เขียนรายงานว่า บาบ่า ผู้นี้ได้สร้างความปั่นป่วนอย่างมากที่บ้าน บาบ่าก็ตอบไปว่า ลูกต้องคงอยู่ในศาสนาของความสงบของลูก มีเรื่องราวเกี่ยวกับอะตัมโต: เขาถูกบอกให้เอาลูกปิดใส่ในปากของเขา

เพื่อที่จะไม่มีเสียงออกมาและเขาก็จะไม่สามารถพูดได้ ลูกๆต้องคงอยู่ในความสงบ ผู้คนล้มลุกไปทั่วเป็นอย่างมากเพื่อความสงบ ลูกๆเข้าใจว่าบาบาที่แสนหวานของลูกคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ด้วยการสร้างความสงบท่านก่อตั้งความสงบในโลก ลูกต้องจดจำสถานภาพในอนาคตของลูกเช่นกัน มีศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใด สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นเวลาของความสงบในโลก ภายหลังเมื่อศาสนาอื่น ๆ มากีความปั่นป่วนอย่างมาก เวลานั้นลูกมีความสงบอย่างมาก ลูกเข้าใจว่านั่นคือบ้านของลูก ศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ ลูกจะไม่พูดว่าศาสนาดั้งเดิมของร่างกายคือความสงบ ร่างกายสูญสลาย ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณคงอยู่ในความสงบนานเท่าที่พวกเขาอยู่ที่นั่น ที่ที่มีความไม่สงบทั่วทั้งโลก เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้สำหรับใครก็ตามที่ต้องการจะอยู่ที่นั่นในความสงบเสมอเช่นนั้น แม้ว่าบางคนจะอยู่ที่นั่นเป็นเวลา 63 ชาติเกิด แต่ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาก็ต้องลงมาที่นี้ พวกเขาจะเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของพวกเขาและกลับบ้าน เก็บละครไว้ในสำนึกของลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกๆควรจะตระหนักว่าบาบาให้พรของความสงบและความสุขแก่ลูก ดวงวิญญาณของบราห์มาฟังทุกสิ่ง ในบรรดาผู้ที่รับฟัง หูของเขาใกล้ที่สุด ปากของเขาก็ใกล้กับหูของเขาด้วยเช่นกัน หูของลูกก็อยู่ห่างไกลออกไปเล็กน้อย ผู้นี้ได้ยินอย่างเร็วมาก เขาเข้าใจทุกสิ่ง พ่อพูดว่า โอ ลูกๆที่แสนหวาน! ท่านเรียกทุกคนว่าสุดแสนหวานเพราะทุกคนคือลูกของท่าน ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายทั้งหมดคือลูกๆที่คงอยู่ตลอดไปที่ไม่สูญสลายของพ่อ ร่างกายนั้นสูญสลาย พ่อคงอยู่ตลอดไป ลูกๆ ลูก ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย พ่อสนทนากับลูกๆของพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุดหนึ่งหนึ่งและอธิบายแก่ลูกๆผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหลาย พ่อมีความรักต่อทุกคน แม้ว่าผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหมดดโมประธาน พวกเขา ก็รู้ว่าเมื่อพวกเขาอยู่ในบ้านพวกเขาก็สโตะประธาน พ่อมาทุกวาระและแสดงหนทางสู่ความสงบแก่ทุกคน ไม่มีเรื่องของการให้พร ท่านไม่ได้พูดว่า ขอให้ลูกมั่งคั่ง! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ไม่เลย ลูกเป็นเช่นนั้นในยุคทอง แต่บาบา ก็ไม่ได้ให้พรเช่นนั้นแก่ลูก ลูกไม่ต้องร้องขอพรหรือความเมตตา ลูกต้องจดจำว่าพ่อคือพ่อ และท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน โอโฮ! ชีพบาบา คือพ่อ ท่านเป็นครูและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งหนึ่งและพูดความรู้ของตัวท่านเองและของตอนเริ่มต้น กลางและตอนจบของสิ่งสร้างที่จะทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิผู้ปกครองโลก นี่คือวงจรที่รอบด้าน พ่ออธิบายว่าในเวลานี้ทั้งโลกนั้นอยู่ในอาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้คงอยู่ในลังกาเท่านั้น นี่คือลังกา(เกาะ)ที่ไม่มีขีดจำกัด มีน้ำอยู่ล้อมรอบทั้งลังกาเป็นของราวันและเวลานี้จะกลายเป็นของรามอีกครั้ง ลังกาทำจากทองคำ มีทองคำมากมายที่นั่น มีตัวอย่างของใครบางคนที่กำลังเข้ามาและได้เห็นอิฐทองคำที่นั่น เช่นที่มีอิฐที่ทำจากดินเหนียวที่นั่น ดังนั้นก็จะมีอิฐทองคำที่นั่น ดังนั้นเขาจึงคิดว่าเขาจะสามารถนำอิฐทองคำกลับมากับเขา พวกเขาได้แต่งละครมากมาย บารัตนั้นมีชื่อเสียงมาก ไม่มีเพชรพลอยมากมายเช่นนั้นในแผ่นดินอื่น พ่อพูดว่า พ่อกลายเป็นผู้นำทางและพาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถจะกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ได้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองทุกคนจึงอยู่ที่นี้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ กฎเกณฑ์จะไม่อนุญาตสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ มายาจะนำลูกไปสู่สำนักที่เป็นร่างด้วยกำลังแรงยิ่งขึ้น เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกจดจำพ่อ ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก การบรรดาของลูกก็เพราะสิ่งนี้ เป็นดวงตาของลูกที่หลอกลวงลูกมากที่สุด ลูกต้องทำให้ดวงตาของลูกอยู่ภายใต้การควบคุม ได้เห็นแล้วว่าแม้แต่ในสำนึกของพี่น้องชายและหญิง สายตาของลูกก็ไม่ได้ดูอย่างดี ดังนั้นจึงได้มีการอธิบายแก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ทุกคนพูดว่าพวกเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเป็นเหมือนกับกบที่เฝ้าแต่ส่งเสียงร้อง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายเลย เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของทุกประเด็นอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่ออธิบายแก่ลูกๆที่แสนหวานว่าเมื่อลูกอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเป็นคู่รักของพ่อในเวลานั้นเช่นกัน ลูกเคยจดจำผู้เป็นที่รักของลูก ผู้คนก็จดจำท่านอย่างเร็วมากในเวลาของความทุกข์: โอ ราม! โอ พระเจ้า! ได้โปรดมีเมตตาต่อฉันเถิด! ลูกจะไม่วันพูดสิ่งนี้ในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน บาบาส่งลูกไปยังอาณาจักรของราม ดังนั้นลูกควรจะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน เวลานั้นลูกได้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าและแล้วลูกก็จะได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่สูงส่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่มีคุณประโยชน์นี้ เพราะทุกคนได้รับการบอกว่ายุคเหล็กล้นนั้นยังคงอยู่ในวัยทารก และยังคงมีอีกหลายแสนปีหลงเหลืออยู่ บาบาพูดว่านั่นเป็นความมืดสนิทของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ความรู้คือแสงสว่าง ตามละครหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกกำหนดไว้แล้วและจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้พบพระเจ้าแล้ว และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเร่งร้อนไปทั่ว ลูกพูดว่า เราจะไปหาบาบา นั่นหมายความว่าลูกจะไปหาบัพดา มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มายากลืนกินผู้ที่ไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ จะเช่นนั้นก็ได้กลืนกินมหาตมาอย่างสมบูรณ์ พวกเขาประหลาดใจในขณะที่พวกเขาฟังความรู้ ผู้ที่แก่กว่าก็จากไป มีการจดจำมาด้วยเช่นกันว่ามายาทำให้มหาตมาที่ดีมากพ่ายแพ้ ลูกเขียนถึงบาบาว่า บาบา อย่าได้ส่งมายาของท่านมาหาพวกเรา โอ! เธอไม่ได้เป็นของพ่อ ราวันมีอาณาจักรของเขาเอง และพ่อก่อตั้งอาณาจักรของพ่อเอง สิ่งนี้คงอยู่มาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลก่อนมีการบันทึกเวลา ราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ของลูก ผู้คนรู้ว่าราวันคือศัตรูของพวกเขา ซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาเผาราวันทุกปี ในไมซอร์พวกเขาเฉลิมฉลองดาเซรา อย่างมากมาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ชื่อของลูกคือ กองทัพชีพชัคตี และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชื่อ “กองทัพ วานร” ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นลิงอย่างแน่นอน และเวลานี้ลูกกำลังรับพลังจากชีพบาบาเพื่อจะได้รับชัยชนะเหนือราวัน พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีการเรียกว่าเป็นเรื่องราวของความเป็น อมตะเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาบากำลังบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้บอกสิ่งนั้นบนภูเขา พวกเขา พูดว่าช่างก๊าบอกราวดีถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของชีวาและชางก๊าไว้ และทำให้พวกทั้ง สองกลายเป็นหนึ่งเดียว ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ละวันทุกคนจะกลับมาดโมประธาน เมื่อลูกกลับ มาสโติจากสโติประธานลูกก็สูญเสียไป 2 องศา ในความเป็นจริงแล้วลูกเงินไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์ พ่อมาและ ทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อรู้ว่าสกุลบราห์มินพร้อมกันกับสุริยวงศ์และจันทราวศ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในขณะนี้ รามจันทราเป็นสัญลักษณ์ของนักรบ(แสดงด้วยธนูและลูกศร) ลูกทั้งหมดคือนักรบผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือมายา ผู้ที่สอบ ผ่านด้วยคะแนนน้อยกว่าก็รู้ได้ว่าเป็นผู้ที่ป็นของจันทราวศ์ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงให้เห็นรามที่มีธนูและลูกศร ไม่มี ความก้าวร้าวรุนแรงใดๆในยุคนั้น อาณาจักรของราม ราชา และปวงประชาได้รับการจดจำ แต่ผู้คนก็สับสนเพราะมีการ แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นนักรบ อาวุธเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ที่นั่น ชัคตีเช่นกันก็ได้มีการแสดงไว้พร้อมกับดาบ ฯลฯ ผู้คนไม่ เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกๆได้เข้าใจว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นพ่ออธิบายความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก พ่อที่มีชีวิตจำกัจะไม่มรูปแบบของความรักที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัมีต่อลูกๆ ท่านทำให้ลูกๆมีความสุขถึง 21 ชาตเกิด ท่านเป็นพ่อที่น่ารักเช่นนั้น พ่อ นั้นน่ารักอย่างยิ่งที่ท่านขจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกและให้มรดกแห่งความ สุขทั้งหมดแก่ลูก ที่นั่นไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ เวลานี้สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ย่ายดายมาก สิ่งทีลูกทั้งหมดต้องทำคือศึกษามูรลีและอ่านมูรลีให้แก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตามบางคนก็ยังร้องขอครู พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่สามารถซึมซับความรู้ได้โดยที่ไม่มีครู อ้า แม้แต่เด็กเล็กๆก็สามารถจดจำเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงและถ่ายทอดเรื่องราวให้แก่ผู้อื่นได้ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวันว่าลูกเพียงแต่ต้องจดจำอัลฟา ความรู้นี้ ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกหลังจากหลักสูตรบทเรียนเจ็ดวัน แต่ลูกก็ยังลืม! บาบาประหลาดใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอน เช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ร้องขอพรหรือความเมตตาจากพ่อ จดจำพ่อ,ครูและกูรูและมีความเมตตาต่อตนเอง คงอยู่อย่างระมัดระวังเกี่ยว กับมายา ดวงตาของลูกสามารถหลอกหลวงลูกได้ ดังนั้นทำให้ดวงตานั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก

2. การซุบซิบนินทาที่ไร้ประโยชน์สร้างความเสียหายอย่างมาก ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้จงอยู่อย่างเงียบสงบ ใส่ลูกปิด ไว้ในปากของลูก อย่าได้พูดสิ่งใดที่ยุ่งเหยิง อย่าได้ทำให้ตนเองไม่สงบหรือทำให้ผู้อื่นไม่สงบ

พร: พร: ขอให้ลูกประสบกับความสมบูรณ์พร้อมบนพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลและอยู่อย่างมีความสุข ในหัวใจ

ในยุคบรรจบพบกันลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลโดยตรงจากพระเจ้า เมื่อเทียบกับปัจจุบัน อนาคตไม่มีอะไร เลย และดังนั้นเพลงของลูกคือ: ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการได้แล้ว ... เพลงของยุคปัจจุบันคือ: ไม่มีสิ่ง ใดขาดหายไปในการสมบัติของบราห์มิน สิ่งเหล่านี้คือการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย คงอยู่อย่าง สมบูรณ์พร้อมบนพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านี้และคุณสมบัติพิเศษของความสุขจะปรากฏ ให้เห็นอย่างสม่ำเสมอในกิจกรรมและบนิบาหน้าของลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นผู้ที่มีการได้มาซึ่งการ บรรลุผลทั้งหมดจะไม่วันปล่อยความสุขของพวกเขาไป

คติพจน์: เมื่อลูกมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า ก็ไม่มีสิ่งกีดขวางใจจะสามารถหยุดลูกได้

*** โอม ชานติ ***